

ת"פ 21604/12/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21604-12-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אלעטיאת

בפני כבוד השופט אייל כהן
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

ב"כ המאשימה- עו"ד גב' דואק

ב"כ הנאשם- עו"ד אוזן

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב אישום מתוקן (במ/1 מיום 8.1.19), בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק- לפי סע' 12(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952; הסעת תושב זר השוהה שלא כדין- לפי סע' 12א(ג)(1) לחוק הנ"ל; התחזות כאדם אחר במטרה להונות- לפי סע' 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 ונהיגה ללא רישיון - לפי סע' 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א- 1961.

על פי כתב האישום בו הודה, במועד הרלבנטי היה הנאשם תושב האזור שלא החזיק בהיתר שהייה כדין בארץ, ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה. ביום 7.6.15, בשעה 16:33 לערך, בעיר מודיעין, נהג הנאשם ברכב מסוג יונדאי והסיע בו שוהה בלתי חוקי. כאשר התבקש ע"י שוטרים להזדהות בפניהם, התחזה בכזב לאחר, בשם כמאל אבו גודה, והציג בפניהם רישיון נהיגה על שם האחר. בהמשך, בתחנת המשטרה במודיעין, המשיך להתחזות לאחר ואף שוחרר מן התחנה תחת זהותו.

אין חולק כי הנאשם היה עצור בתיק זה 5 ימים, בין המועדים 24.12.15 ועד 28.12.15.

הטיעון לעונש נדחה לבקשת הסניגור, למספר שבועות, על מנת שיוכל לאסוף תיעוד רלבנטי.

עמוד 1

טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה בטיעונה לעונש, ציינה את חומרת העבירות בהן הודה הנאשם, בהינתן כי הוא התחזה לאזרח ישראלי תוך הצגת רישיון נהיגה אמיתי. דבר העבירה התגלה בחלוף כמה חודשים, כאשר אותו אחר תושאל במשטרה על אודות האירועים, אגב בדיקת נושא אחר עימו. המדובר במשנה חומרה, שכן עסקינן בשב"ח המסיע שב"ח, אגב הונאה.

עוד ציינה המאשימה כי אין לזקוף לחובתה את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות והגשת כתב האישום וזאת הן משום שהעבירה לא התגלתה בסמוך למועד ביצועה והן משום דחיות רבות בניהול ההליך, לבקשת הנאשם, על רקע בדיקת מצבו המשפטי, כמי המבקש לשהות בארץ כדין.

המאשימה הפנתה לעברו התעבורתי של הנאשם, כמו גם לעברו הפלילי, ממנו עולה בין היתר כי לחובתו 6 הרשעות קודמות וכי הוא נדון למאסר בן 14 שנים בגין עבירות ביטחון, אם כי לא ריצה עונש זה במלואו. עברו כולל גם הרשעות בתחום השב"ח, התחזות וזיוף, שוד מזוין וגניבת רכב.

התובעת המלומדת הוסיפה וציינה כי מזה מספר שנים שב הנאשם ועותר להכשרת שהותו בארץ, בהליכים שונים אשר כללו גם עתירות לא מעטות לבג"ץ. המדובר בהליכים מנהליים שאינם בעלי נפקות בהליך זה, לטעמה.

לשיטת המאשימה מתחם העונש נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הציגה פסיקה לתמיכה בטיעונה, וטענה כי יש לקבוע עונש הולם בשליש העליון של מתחם זה, כמו גם מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. התובעת התנגדה להפניית הנאשם לממונה על עבודות השירות, כפי הצעת הסניגור, גם בהינתן כי עסקינן במי שאינו אזרח ישראלי.

ב"כ הנאשם טען מנגד, כי עסקינן בנאשם כבן 52, נשוי לאזרחית ישראל ואב לשלושה. הנאשם גידל שלושה ילדים, בני 28 ו- 25 (תאומים). ילדיו הם אזרחי ישראל העובדים בה ומנהלים אורח חיים נורמטיבי, כך שמרכז חייו בישראל. הוא אף מחזיק בכרטיס קופת חולים ורישיון נהיגה בינלאומי. אמנם בעת ביצוע העבירה לא החזיק הנאשם בהיתר שהייה, אך לפני כן ולאחר מכן החזיק באישורי שהייה, על רקע פניותיו הרבות להסדרת מעמדו (נ/1). הנאשם שוהה כיום בארץ מתוקף צו בית הדין לעררים [- נ/2] (אם כי רישום מועד מתן הצו נמחק).

עברו הפלילי של הנאשם ישן וההרשעה האחרונה בה הורשע היא בגין עבירה משנת 2006. הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי יקר והביע חרטה. הנאשם ריצה 4 שנות מאסר מתוך ה- 14 שנגזרו עליו, לדבריו, על רקע שיתוף פעולה עם כוחות הביטחון. חל איום ממשי על חייו בשטחי האזור. עוד נטען כי כבעל רישיון בינלאומי, מצבו שונה לקולא ביחס למי שנהג ברכב ללא רישיון כלל.

מצבו הכלכלי של הנאשם אינו שפיר באשר הוא אינו עובד בעת הזו (הוצגו תשלומים להוצל"פ- נ/5 ועד נ/7). בנוסף, מצבה הרפואי של רעייתו "מאוד קשה" והיא מתניידת בכסא גלגלים (הוצגו מסמכים רפואיים נ/3 ו- נ/4). נטען כי

הנאשם הוא "גלגל ההצלה" של רעייתו, לאחר שילדיהם עזבו את הבית וכי שליחתו למאסר תקשה על התא המשפחתי.

בהתייחס לנסיבות העבירה, הרי שהשב"ח אותו הסיע ברכב הוא חתנו, השווה כיום בארץ כדין ואף עובד ברכבת ישראל.

הסניגור הוסיף וטען לשיהוי שבהגשת כתב האישום, כמו גם לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - כמעט כארבע שנים.

לשיטת הסניגור, מתחם העונש נע בין מאסר מותנה ועד לשישה חודשי מאסר בפועל. הסניגור הציג פסיקה לתמיכה בטיעונו וטען כי לאור יתר טיעונו, עסקין במקרה חריג המצדיק הסתפקות במאסר מותנה בלבד וקנס כספי. עם זאת ציין כי לא יתנגד להפניית הנאשם לממונה על עבודות השירות.

הנאשם ציין בדבריו את הסבל שהיה מנת חלקו בשל קשריו עם גורמי הביטחון, את עובדת היותו עברו הפלילי ישן, את תלוותה של רעייתו בו ואת חרטתו.

דין וגזירת הדין

עקרון ההלימה - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של נאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סעי' 40א ואילך לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ולהמחשה: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, מיום 5.8.13).

עסקין בנסיבות ב"אירוע אחד" וזאת בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה (ראו: ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל, מיום 29.10.14). אף לא נטען אחרת ע"י בעלי הדין.

באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם זכות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה; ביטחון הציבור בכל הנוגע לעבירת ההסעה; וכן ביטחון הנהגים ועוברי הדרך, הן בדמות הנהיגה ללא רישיון והן בדמות ההתחזות לאחר, אשר פגעה קונקרטיית בזה האחרון.

בנסיבות המקרה, המדובר בשילוב עבירות שונות, אשר לגבי כל אחת מהן נקבעו בפסיקה מתחמי ענישה שונים. בהעדר פסיקה מוכרת הדומה בנסיבותיה למשלב העבירות דנן, אפנה לפסיקה הקיימת, תוך התאמתה לנסיבות על פי גזירה שווה ככל הניתן.

מדיניות הענישה הנהוגת מלמדת ככלל, על כי בנסיבות בהן דובר בעבירות הסעה ע"י אזרח ישראל, נע טווח הענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל, אשר לעיתים אפשר וירוצו בעבודות שירות ועד מספר חודשים, שאינו מגיע כדי שנת מאסר.

כאשר המדובר בהסעה ע"י שב"ח, רף הענישה עולה כדי מספר חודשי מאסר בפועל ממשי ועד תקופת מאסר העולה על שנה, "בואכה" שנה ומחצה. כאשר עסקינן בשב"ח המבצע עבירות נלוות, לרבות התחזות, אשר נועדו להקל על ביצוע עבירת השב"ח, נע טווח הענישה בין מאסר מותנה בלבד ולבין מספר חודשי מאסר בפועל.

כך למשל-

הסעה ע"י אזרח ישראל

א. ברע"פ 2210/11 מוחמד באזין נ' מדינת ישראל (מיום 24.3.11) אושר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, בגין שתי עבירות הסעת שב"ח (אחת לוותה בקבלת תשלום). צוין כי לאור תכליתה הביטחונית של עבירת ההסעה, ברירת המחדל היא השתת מאסר בפועל מבלי מתן אפשרות המרתו בעבודות שירות. עוד צוין כי אין לזקוף את חלוף הזמן לקולא הואיל ומרבית הדיונים בתיק נדחו לבקשת הנאשם.

ב. ברע"פ 323/17 יאסין נ' מדינת ישראל (מיום 11.1.17) אושר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, בגין שני אישומים שעניינם הסעה (סה"כ 5 שב"חים) ועבירות נלוות. המדובר היה בנאשם לא צעיר לימים, נעדר עבר פלילי ופושט רגל.

ג. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 56014-07-18 שלהוב נ' מדינת ישראל (מיום 20.11.18) הושתו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל (מהם חודשיים במצטבר), בגין הסעת שני שב"חים מן הארץ החוצה. המדובר בצעיר בן למשפחה קשת יום, בעל עבר פלילי דומה לעבירה בה הורשע.

הסעה ע"י שב"ח

ד. בת"פ (שלום כפ"ס) 49360-01-17 מדינת ישראל נ' מכחל (מיום 23.5.17) נדון עניינו של שב"ח אשר הסיע חמישה שב"חים ואשר הורשע בהתאם גם בעבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, שבל"ר ונהיגה בקלות ראש. נקבע מתחם עונש שנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר והושת עונש של 18 חודשים (מהם חמישה במצטבר). המדובר היה בנאשם צעיר ובעל שתי הרשעות קודמות.

ה. בת"פ (שלום ירושלים) 57296-05-16 מדינת ישראל נ' עאצי (מיום 4.7.16) נדון עניינו של שב"ח אשר הסיע שני שב"חים ואשר הורשע בהתאם גם בעבירות של נהיגה ללא רישיון, החזקת כלי פריצה והחזקת נכס (- הרכב בו נסעו) חשוד כגנוב. נקבע מתחם עונש שנע בין 9 ל- 22 חודשי מאסר בפועל והשתת עונש של 25 חודשים (מהם שישה במצטבר). המדובר היה בנאשם כבן 51 שנים ובעל עבר מכביד.

ו. בת"פ (שלום פתח תקווה) 53914-07-15 מדינת ישראל נ' ג'אסר (מיום 15.11.15) נדון נאשם בגין שב"ח, הסעת 5 שב"חים, נהיגה ללא ביטוח, שבל"ר והפרעה לשוטר. נקבע מתחם עונש הנע בין 8 ל- 15 חודשי מאסר והושת עונש של 14 חודשים (מהם חודשיים במצטבר).

שב"ח המבצע עבירות נלוות, לעיתים לרבות התחזות

ז. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1268-11-18 **חפ"ש נ' מדינת ישראל** (מיום 25.11.18) הושתו 6 חודשי מאסר בפועל (מהם חודש במצטבר), על הנאשם, בגין עבירות שב"ח, הפרעה לשוט, התחזות לאחר וזיוף מסמך. בית המשפט קיבל את הטענות לפיו המדובר בעבירות נלוות לעבירת השהייה- קרי, נעברו על מנת להקל את ביצוע עבירת השהייה.

ח. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 15279-10-14 **וואוי נ' מדינת ישראל** (מיום 19.5.15) נדון עניינו של נאשם בביצוע עבירות שב"ח ונהיגה ללא רישיון, בעל הרשעה קודמת ישנה. בית משפט השלום קבע מתחם 3 עד 8 חודשי מאסר בפועל והשית עונש מאסר בן 3 חודשים ויום. ערכאת הערעור הקלה עם הנאשם-המערער. תחילה הומר עונשו לחודש, לריצוי בעבודות שירות. לאחר שהתקבלה חוות דעת הממונה לפיה הוא מנוע מלבצען בשל העדר אישור שהייה, הומר העונש בקנס. יצוין כי במקרה זה הסכימה המאשימה עקרונית להקלה בעונש בשל נסיבות חריגות, בהינתן כי הנאשם אב ל- 12 ילדים וביניהם בן נכה קשה.

ט. בת"פ (שלום רחובות) 63826-07-17 **מדינת ישראל נ' אבו גאמוס** (מיום 29.11.17) נדון נאשם בגין עבירות שב"ח והתחזות כאחר. נקבע מתחם עונש הנע בין 3 ל- 9 חודשי מאסר והושת עונש של 6 חודשי מאסר (מהם חודשיים במצטבר).

י. בת"פ (שלום רמלה) 30492-01-19 **מדינת ישראל נ' אבו גחשה** (מיום 21.1.19) נדון נאשם בגין שב"ח, הפרעה לשוט, התחזות ושיבוש מהלכי חקירה. הנאשם אף ריצה עונש מאסר תחת שם האחר אליו התחזה. נקבע כי בכך סיכן את האחר ברישום פלילי שגוי ובאפשרות הפעלת מאסר מותנה עתידי. בית המשפט ציין כי אלמלא עתירת המאשימה, קובע מתחם גדול יותר משה שנטען- 3 עד 9 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל- 12 חודשי מאסר (מהם שלשה במצטבר). ערעור תלוי ועומד על גזר דין זה.

עוד יצוין כי ב"כ הנאשם הציג לעיוני, בין היתר, שלשה פסקי דין של בתי משפט השלום, בהם הושתו עונשים שבין מאסר מותנה בלבד ועד 45 ימי מאסר בפועל, בעניינים של שב"חים אשר ביצעו בעיקר עבירות נלוות לצורך הכשרת שהייתם, כהתחזות ושימוש במסמך מזויף (- ללא "הסעה", אם כי מקרה אחד של העסקה).

האסמכתאות לעיל אינן כוללות מקרה כפי עניינו, שבו שילוב של ביצוע עבירות הסעת שב"ח ע"י שב"ח ואגב התחזות כאחר.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, בהינתן כי המדובר בהסעה אחת של שב"ח אחד, ע"י שב"ח, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לענישה נלווית.

באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרא שקלתי את כל אלה: עברו הפלילי של הנאשם- לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות, בגין עבירות שוד מזוין, תקיפה לשם שוד, גניבת רכב, כניסות לארץ שלא כדין, התחזויות כאחר, שימושים במסמכים מזויפים, זיוף, קבלת דבר במרמה ועבירות ביטחון שונות, הכל כמפורט במרשם הפלילי -במ/2. בכל אחת מהרשעותיו נדון למאסרים בפועל, לתקופות שונות.

כמו כן, המרשם התעבורתי במ/3 מלמד, על הרשעה שעניינה פקיעת רישיון נהיגה, ממנה ניתן ללמוד כי הנאשם נהג למעשה ללא רישיון, ביום 7.1.18 - קרי, בעוד הליך זה תלוי ועומד בעניינו.

עיון בבג"ץ 3470/18 בעניינו של הנאשם (מיום 26.12.18) מלמד כי הנאשם הורשע ב"עבירות חמורות של מעורבות בידיו מטעני צינור לעבר כלי רכב ישראליים, ייצור חומרי חבלה וחברות בחוליה שחבריה עברו עבירות ביטחון". עוד צוין שם, כי משך שנים ניסה הנאשם ללא הצלחה להסדיר את מעמדו בארץ בדרך של איחוד משפחות, טענות בדבר מאוימות וטעמים הומניטריים- ניסיונות ששבו ונדחו, גם בשים לב לעברו הפלילי.

מעיון בהחלטת הוועדה לבחינת טענות בדבר מאוימות (מיום 7.1.15) עולה בין היתר, כי הנאשם "עולה לאורך השנים כקשור לאמל"ח" וכי הוא היה כלוא בין השנים 1990 ל- 1994, בשל השלכת מטען לעבר רכב ישראלי והצתת חורשה סמוך לישוב ישראלי. הוועדה דחתה את טיעונו בדבר מאוימות.

העבירות מושא תיק זה בוצעו בעוד הנאשם מצוי בעיצומם של אותם הליכים להסדרת מעמדו בארץ. נתון זה מלמד על זלזול בחוק, תעוזה והעדר ניקיון כפיים, בשים לב לעברו המכביד.

בנוסף לאמור שקלתי את פוטנציאל הפגיעה לא רק בביטחון ציבור הנהגים ועוברי הדרך, אלא גם את פוטנציאל הפגיעה באותו אחר אליו התחזה הנאשם. המדובר בהתחזות המלמדת מטבעה על הצטיידות מבעוד מועד ברישיון נהיגה לשם ביצועה.

לקולא שקלתי את כל אלה: ראש וראשון- ניתן משקל משמעותי להודייתו וחרטתו של הנאשם, אשר חסך בזמן שיפוטי ולא ניהל הליך סרק של שמיעת ראיות.

העבירות מושא תיקנו בוצעו לפני קרוב לארבע שנים. נחה דעתי כי אין לזקוף נתון זה- וודאי שלא במלואו- לחובת המאשימה, שכן הנאשם תרם רבות למצב זה, הן בכך שבשל התחזותו עצם גילויה אירע במקרה בחלוף מספר חודשים והן בשל דחיות רבות בתיק זה. עיון בתיק העלה כי כלל הדחיות בתיק, ללא יוצא מן הכלל, ניתנו לבקשת הנאשם ובאי כוחו, משך למעלה משנה ומחצה ועד לאוקטובר 2018. מנגד, לא ניתן להתעלם מעצם חלוף הזמן, יהיו טעמיו אשר יהיו.

עברו הפלילי של הנאשם ישן. הרשעתו האחרונה היא בגין עבירות מן השנים 2005 ו- 2006. מנגד- המדובר בעבירות

חמורות (שוד, התחזות וגניבת רכב ואילו הרשעתו התעבורתית מלמדת על המשך נהיגה כאמור, אגב ניהול הליך זה).

באשר למצבה הרפואי הנטען של רעיית הנאשם ותלותה בו- מצאתי ליתן משקל מועט לטיעון זה. אמנם הוצגו אסמכתאות רפואיות בדבר מצב הרעיה (נ/3 ו- נ/4), אך מבלי להקל ראש אציין, כי עיון באבחנות שם אינו מלמד על צורך בשימוש בכסא גלגלים- וודאי שלא באופן קבוע. לא הוכח כל מצב או צורך רפואיים חריגים בעניינה של רעיית הנאשם.

באשר למצבו הכלכלי הנטען של הנאשם- לא מצאתי כי טיעון זה אכן הוכח, שעל כן איני מוצא ליתן לו משקל. הנאשם הציג אסמכתאות בדבר תשלומים בהוצל"פ וטען כי אינו עובד. אין די בכך כדי ללמד על תמונת מצבו הכלכלית הכללית.

הוא הדין באשר לזהות השב"ח אותו הסיע הנאשם. העובדה כי מדובר בחתנו אינה נימוק לקולא. לא לנאשם לקבוע מהי מידת הסכנה הנשקפת לציבור משב"ח זה או אחר. בעצם הסעתו שב"ח בעת שהוא עצמו שב"ח המבקש להסדיר את מעמדו, הוסיף חטא על פשע.

בסיפא כל שיקולים אלה אציין, כי לא מצאתי הצדקה כלשהי לחרוג מן המתחם ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על הציבור.

בשים לב לשילוב שבין הודיית הנאשם, חלוף הזמן הרב מעת ביצוע העבירות ו"יושן" הרשעותיו הפליליות, אני מוצא להשית עליו עונש המצוי בקרבה לרף התחתון של המתחם. מפאת התחשבות במצבה הכללי הנטען של משפחת הנאשם ולאור השתת מאסר בפועל, אמנע מהשתת קנס כספי בנוסף.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן 8 חודשים, בניכוי ימי מעצרו שבין המועדים 24.12.15 ועד 28.12.15.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור על מי מן העבירות בהן הורשע, למעט נהיגה ללא רישיון.
- ג. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור על עבירת הנהיגה ללא רישיון.
- ד. 6 חודשי פסילה בפועל, מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, מיום שחרורו ממאסר.
- ה. 4 חודשי פסילה על תנאי, מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 12א (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ט, 14 אפריל 2019, במעמד הצדדים.